

Folk noget i den Henseende, der her er Tale om. Jeg har brugt Udtryk — men at jeg har brugt disse Udtryk, kan jeg ikke dokumentere paa samme Maade, som jeg kan dokumentere, at jeg har citeret Millerands Udtalelse —, som gik ud paa, at jeg skulde være tilfreds, hvis vi i Løbet af 10 Aar kunde vende tilbage til normale Forhold. Jeg har henvist til, hvorledes det gik i Aarene under og efter Napoleonskrigene, da vi for Danmarks Vedkommende først — i Aarene 1811—12 — var oppe paa Priser af en overordentlig Højde — saaledes som ærede Medlemmer selv vil kunne se efter —, og saa paa den anden Side naar allerdybest ned i Aaret 1824.

Naar jeg altsaa rundt omkring i Landet, specielt i min egen Valgkreds, har forberedt Folk paa, at det vilde tage et lignende Tidsrum som det, jeg før nævnte — maaske lidt længere, maaske lidt kortere, det kender jeg ikke —, saa har man ingen som helst Berettigelse til at rette Bebrejdelser mod mig — og paa de Steder, hvor jeg har været, har heller ingen rettet Bebrejdelse i denne Retning mod mig personlig — for, at jeg skulde have lovet at bringe Balance eller den Slags Ting i Løbet af halvandet Aar.

Jeg gad i øvrigt nok vide, om det vil lykkes at paapege ret mange Venstremænd, som har lovet at bringe Orden i vor offentlige — eller for Resten ogsaa i den private — Økonomi i Løbet af saa kort Tid. Jeg tvivler om, at nogen Venstremænd, som har tænkt en lille Smule over Forholdene, har sagt noget i den Retning, i alt Fald vil jeg, hvis det er Tilfældet, tage Afstand fra ham.

Nu vil man muligvis sige, at selv om Forholdene ikke var bragt i Orden, kunde man dog maaske vente, at der var ved at blive en kendelig Forskel. Det maa der ogsaa være paa en eller anden Maade. Vi hørte alle forleden Dag det ærede Medlem Hr. Rodes Slutningsbemærkning om, at Ministeriets Dom kan udskydes, med andre Ord, Ministeriet er kommet ind paa en Politik, som har det ærede Medlem Hr. Rodes ubetingede Mishag; derom er der efter hans Slutningsbemærkning ingen Tvivl. Men naar Ministeriet er inde paa en saadan Politik, ligger deri ganske uomtvisteligt, at der er sket en Ændring bort fra det System, som fulgtes under det ra-

dikale Ministerium. Jeg er glad ved at kunne konstatere, at det ærede Medlem Hr. Rode erkender dette, selv om han kunde have gjort det i Udtryk, der var venligere overfor Ministeriet. Men naar det er Forholdet, maa vi i Fremtiden kunne blive fri for at høre de mindre Profeter fra radikal Side omkring i Landet hævde, at Partiet Venstre har tyvstjaalet de Radikales Politik og løber videre i deres Skure. At det ikke er Tilfældet, har vi nu det ærede Medlem Hr. Rodes absolutte Kvittering for.

Nu indrømmer jeg ganske vist, at den radikale Skure, som jeg kom til at kalde den, i økonomisk Politik var trukket ret dybt, og naar man en Gang er kommet ind i en Skure gennem mange Aar og har faaet den traadt ret dyb, ved vi alle, at der skal Tid til at bringe Tingene bort fra denne Skure. Jeg skal blot nævne, hvilken Tid det har taget at komme bort fra de Masser af indsnævrende Bestemmelser, som vi har haft saa rigeligt af. Jeg har aldrig hørt til dem, der har ment, at de overhovedet kunde undgaas, men jeg har ment, at vi havde et Par Tusinde Stykker for meget, og naar man nu har det, skal der selvfølgelig en meget lang Tid til for at komme bort fra dem.

Jeg kan nævne et bestemt Omraade, idet jeg maaske paa den Maade kan gøre ærede Medlemmer begribeligt, hvorledes jeg ser paa Forholdet i Almindelighed. Jeg vil nævne Huslejeloven. Jeg anser Huslejeloven for at være et af de mest skæbnesvangre Fejltrin i dansk økonomisk Politik under Krigstiden. Den kunde maaske have været anvendelig, hvis det havde drejet sig om en kort Tid, i saa Fald kan man tillade sig mange Ting, fordi Ondet da ikke faar Tid til at sætte sig fast. Jeg vil absolut ikke sige, at der slet ikke skulde have været gjort noget, men Huslejeloven har efter min Mening bevirket, at den Mulighed, der var for at faa bygget i Krigsaarene — selv om det var blevet dyrt —, er blevet ødelagt, og Følgen er blevet, at vi maa ofre meget betydelige Beløb til Støtte for private Selskaber og offentlige Institutioner for at faa Byggeriet i Gang. Havde vi gjort dette i stor Udstrækning fra først af, vilde vi have haft Bygningerne, medens vi nu har